

POSTANOWIENIE

Dnia 03 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Białymstoku II Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Marta Radziwon

Protokolant : **Emilia Nabiałek**

po rozpoznaniu w dniu 03 kwietnia 2015 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z wniosku J. H.

z udziałem B. Z., M. S. (1), E. B. (1), E. B. (2), M. K., H. G.

o stwierdzenie nabycia spadku

postanawia:

I. Stwierdzić, że spadek po M. S. (2) z domu Ł.,

córce I. i K.,

zmarłej dnia 06 lipca 1941 roku w B.,

ostatnio stale zamieszkałej w B. przy ulicy (...),

na podstawie ustawy nabyli:

w zakresie majątku nieruchomości:

- mąż B. S., syn A. i A. – w 1/7 części;

- córka H. G., córka B. i M. – w 6/14 części,

- syn A. Z., syn B. i M. – w 6/14 części;

w zakresie majątku ruchomego:

- mąż B. S., syn A. i A. – w 1/4 części;

- córka H. G., córka B. i M. – w 3/8 części,

- syn A. Z., syn B. i M. – w 3/8 części;

II. Stwierdzić, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt II Ns 4877/13

(...)

Wnioskodawczyni J. H. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po M. S. (2), zmarłej w dniu 6 lipca 1941 r. w B., ostatnio stale zamieszkałej w B. przy ul. (...) (k. 2). Powodem tego było zobowiązanie jej w postępowaniu administracyjnym dotyczącym odszkodowania za tzw. „mienie zabużańskie” do wykazania następstwa prawnego po M. S. (2) (k. 87).

Uczestniczka postępowania H. G. nie zajęła merytorycznego stanowiska w sprawie. Złożyła jedynie zapewnienie spadkowe (k. 70). Pozostali uczestnicy B. Z., M. S. (1), E. B. (1), E. B. (2), M. K. także nie zajęły stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje :

M. S. (2) z domu Ł., córka I. i K., ostatnio stale zamieszkała w B. przy ul. (...), zmarła w dniu 6 lipca 1941 r. w B. (odpis skrócony aktu zgonu – k.11).

Ze spadkobierców ustawowych pozostawiła: męża B. S. (obecnie nieżyjącego), syna A. Z. (obecnie nieżyjącego) i córkę H. G.. Innych dzieci nie pozostawiła. Nikt nie składał oświadczeń o przyjęciu lub odrzuceniu spadku, nie zrzekł się dziedziczenia, nie został uznany za niegodnego dziedziczenia. Zmarła nie sporządziła testamentu (zapewnienie spadkowe H. G. – k. 70).

Jest to pierwsza sprawa o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej, bowiem w sprawie II Ns 358/11 wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po M. S. (2) złożony przez E. B. (3) został zwrócony z uwagi na jego nieopłacenie oraz niezuzupełnienie braków formalnych (k. 19 akt sprawy II Ns 358/11).

Wobec braku posiadania pełnych informacji na temat spadkobierców spadkodawczyni, a zwłaszcza okoliczności i faktu zgonu jej męża B., Sąd dokonania na okres 6 miesięcy ogłoszenia o toczącym się postępowaniu w Gazecie (...) oraz budynku tutejszego Sądu i Urzędu Miasta w B. (k. 87, 96) – art. 672 kpc. Na skutek dokonanego ogłoszenia nikt jednak do Sądu nie przybył i swoich praw do spadku, poza osobami ustalonymi przez Sąd, nie udowodnił – art. 676 kpc.

Powyższe ustalono na podstawie aktów USC – k. 11 oraz k. 56, 98, 193-196 z akt dołączonych II Ns 570/10 oraz informacji z Centralnego Archiwum Wojskowego potwierdzającej imiona rodziców B. S. tj. A. i A..

Sąd zważył, co następuje:

M. S. (2) zmarła w dniu 6 lipca 1941 r., kiedy to na podstawie rozporządzenia z dnia 15 maja 1919 r. w przedmiocie prawa cywilnego i postępowania cywilnego na obszarach wschodnich podlegających Komisarzowi Generalnemu Ziemi Wschodnich obowiązywało prawo cywilne rosyjskie. Postanowienia zamieszczone w Tomie X cz. I Zводу Praw Rosyjskich obowiązywały na ziemiach wschodnich, m.in. w powiecie (...), aż do dnia 1 stycznia 1947 r., kiedy to w życie wszedł dekret z dnia 8 października 1946 r. Przepisy wprowadzające prawo spadkowe (Dz. U. z 1946 Nr 60 poz. 329 z późn. zm.). Zgodnie z art. I dekretu z dniem wejścia w życie prawa spadkowego tracą moc wszelkie przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w prawie spadkowym, o ile przepisy poniżej nie stanowią inaczej. Jednocześnie jednak art. XVIII przepisów przejściowych dekretu wskazywał, że w sprawach spadkowych stosuje się prawo obowiązujące w chwili śmierci spadkodawcy, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej. Zauważyć należy, iż regulacja tej treści została także zastosowana w przepisach przejściowych wprowadzających kodeks cywilny, tj. art. LI ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 94 z późn. zm.). Zgodnie z nią do spraw spadkowych stosuje się prawo obowiązujące w chwili śmierci spadkodawcy. Wobec powyższego, w przedmiotowej sprawie, zastosowanie mają przepisy obowiązujące na dzień 6 lipca 1941 r. i w brzmieniu na tą datę będą przytaczane, tj. przepisy zamieszczone w Tomie X cz. I Zводу Praw Rosyjskich (zwanego dalej zwodem).

Zgodnie z art. 1104Z. Praw Rosyjskich powołanie do spadku z ustawy następuje, gdy osoba zmarła nie pozostawiła testamentu. W sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodu świadczącego o tym, by zmarła sporządziła go. Jak wynika z zapewnienia spadkowego H. G. (k. 70), M. S. (2) nie sporządziła testamentu. Stąd w niniejszym postępowaniu nabycie spadku następuje na podstawie ustawy. W tym miejscu zaznaczyć należało, że Zwód rozróżniał dziedziczenie ruchomości od dziedziczenia nieruchomości (art. 383 zwodu).

Treść art. 1105 zводу wskazuje, że do spadkobrania dopuszczane są osoby związane ze zmarłym wężłami pokrewieństwa. Na podstawie art. 1128 Zvodu dzieci spadkodawcy (zarówno płci męskiej, jak i żeńskiej), po wydzieleniu części ustawowej na rzecz pozostałego przy życiu małżonka, dzielą spadek pomiędzy siebie w równych częściach, według liczby osób. Zgodnie z art. 1148 Zvodu po śmierci męża żona (zarówno za życia dzieci jak i bez nich) otrzymuje z majątku nieruchomego siódmą część, zaś z ruchomego – czwartą część. Przepis art. 1153 Zvodu wskazuje zaś, że mąż dziedziczy po żonie według tych samych zasad, co żona po mężu. Dziedziczą jedynie osoby które żyły w dacie otwarcia spadku. W tej sprawie jak wynika z dokumentów spadkodawczynię przeżył jej mąż oraz syn i córka.

Wobec powyższych ustaleń, na mocy powołanych przepisów, Sąd stwierdził, iż spadek po M. S. (2) na podstawie ustawy nabyli:

1) w zakresie majątku nieruchomego:

- mąż B. S., syn A. i A. – w 1/7 części;
- córka H. G., córka B. i M. – w 6/14 części,
- syn A. Z., syn B. i M. – w 6/14 części.

2) w zakresie majątku ruchomego:

- mąż B. S., syn A. i A. – w 1/4 części;
- córka H. G., córka B. i M. – w 3/8 części,
- syn A. Z., syn B. i M. – w 3/8 części.

O kosztach orzeciono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. uznając, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.